

Петко Р. Славейков

Комуто се пада (О, народ
сме, мърша не...)

О, народ сме, мърша не! –
вика едно диване.
Диванешкият тоз род
и при скотствений живот,
и пред ясли дремлющ празни,
може лесно да го блазни,
че не е мърша, скот,
а деятелен народ,
и поети с дивен глас
са ослите на Парнас...
Да не би дал бог ни в съм
на такъвзи ум да съм!

КРАЙ

Някакъв неизвестен драскач, скрит под псевдонима „Име-няма“, отговаря на Славейковия стихотворен памфлет във вестник „Век“. Този отговор на анонимния стихоплетец е бездарен, за един готованец откровенията на поета дават материал за ласкателства към народа. Това е отговорът на Славейков.

Това стихотворение също се предшества от бележка на поета, в която между другото четем: „Тъй мъдрува в същия «Век» някой си «Име-няма», когото било срам, види се, да се каже, че «ум-няма».“

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4232>]